

Gunnar Vägman

Jag har sett honom sitta bland unga,
invid dörren på hemgjord stol.
Jag har hört Gunnar Vägman sjunga
till sin gnälliga, gamla fiol.

Jag kan minnas den reslige finnen
och hans blick under buskiga bryn,
när han drog sina fagraste minnen
om sin ungdom i Mattina byn.

Det var skämtsamma låtar från logen.
Det var visor han själv hade smitt.
Han var gammal som bygden och skogen
och hans hår var glesnat och vitt.

Har du lyssnat när topparna gunga
i förhöststormarnas sus,
eller hört Gunnar Vägman sjunga
som han sjöng när han fått sig ett rus.

Och ett moln kunde skymma hans panna
under stråkens darrande dans,
när han sjöng sina visor om Anna.
Om Anna som aldrig blev hans.

"Gunnar Vägman" är gjord av Dan Andersson och Gunde Johansson.